

Rok beze Slunce, rok bez Tebe

(na 30. dubna 2014)

Stále jsi pro mě řeka,
jež mramorovou skálu ztéká.

Stále jsi pro mě řeka,
jež do Edenu tiše stéká.

Nemůžu zapomenout na podvazky,
zbyl mi tu elixír války a lásky,
řezaný v poměru jedna k jedné.
Mraky se odbrzdí, vítr zvedne.

Rok beze Slunce, rok bez Tebe.

Léto v tobě

Líné kroky vyplašily ptáky.
Cítím, že jsem opět optimista,
který našim tělům stébla chystá.
Ve tvých stopách rostou vlhčí máky.

Sonet o milování do krve

Erzsébet, hraběnko Báthory,
dovol mi hlídat tvé sklepy!
Varovným znamením navzdory
zůstanu, Alžběto, slepý.

Večer ti polibky rozezním
houslově klenutá záda.
Stanu se tvým sluhou pokrevním.
Půlnoční koupel si žádá

na špičku verše amonia.
Mě jako Draculu
připoutáš ke kůlu

zvrácenou verzí Ovidia.
Prosím jak poprvé:
„Miluj mě do krve!“

Odjíždím od tebe

Odjíždím od tebe
způsobem tak nenávratným

že ani nevím
zda to jen přeskočila deska
nebo jsem mlčky překročil
pohoří beze jména

Odjíždím od tebe
večerem tak osudovým
že ani nevím
zda vidím červánky
nebo snad vlakové návěsti
hlásí už navždy červenou

Můj letní den

Když ráno voní káva
a ve výlevce mizí kal,
nestane se nic nic nic,
jen klapnou víka popelnic.

Když večer vydýchává,
co ohnivý den spolykal,
čeká na mě nic nic nic,
to veliké nic bez hranic.

Haiku o životní výhodě

Kdyby jinak nic,
narodil jsem se v březnu –
mám o jaro víc.

Divné věci vylíhly se v těžké hlavě

Divné věci vylíhly se v těžké hlavě,
černý motýl zdomácněl v ní usedavě.
Nikdo nezavolá, nikdo netleská,
v kalendáři perspektiva nehezká.

Divné věci vylíhly se v těžké hlavě,
černí brouci množí se v ní nedočkavě.
Nic je nezahubí, nic je nezklidní,
v refektáři mlčí mniši nevlídní.